

første omfatter 5 typer af boer, der alle slutes uden en egentlig skiftebehandling. Den anden gruppe omfatter de resterende 6 botyper, hvor der iværksættes en egentlig skiftebehandling. Berigtigelsesformerne fordeler sig således:

Boer, der slutes uden egentlig skiftebehandling:

- Efterlader intet,
- begravelsesudlæg,
- udvidet begravelsesudlæg,
- udlæg til ægtefællen (150.000 kr.'s udlæg),
- uskiftet bo.

Skiftede boer:

- vedgåelsesbehandling ved skifteretten,
- vedgåelsesbehandling ved eksekutor,
- privat skifte,
- ikke-vedgåelsesbehandling ved skifteretten,
- ikke-vedgåelsesbehandling ved eksekutor og
- konkursbehandling.

I 1994 var der ialt 62.911 dødsboer. Af disse blev de 18.120 udlagt til dækning af begravelsesomkostningerne, i 14.055 tilfælde blev boet overtaget af ægtefællen til hensiddende i uskiftet bo, i 1.876 tilfælde blev boet udlagt til ægtefællen, 4.377 boer blev behandlet efter reglerne om offentligt skifte, medens 24.483 boer blev skiftet privat.

Offentlig skiftebehandling kan foregå enten ved skifteretten eller ved eksekutor. Af alle offentligt skiftede boer behandles ca. 4/5 ved skifteretterne, medens de resterende behandles ved eksekutorer. Reglerne om behandlingsmåden ved skifteret og eksekutor er i hovedtræk ens.

2.2.1. Intet efterladt

Denne berigtigelsesform anvendes i praksis oftest, når afdøde var et lille barn. Berigtigelsen sker ved et notat til saglisten om, at afdøde intet har efterladt.

2.2.2. Begravelsesudlæg

Ca. 28 pct. af boerne slutes ved begravelsesudlæg uden skiftebehandling.

I medfør af skiftelovens § 10, stk. 1, kan skifteretten, hvis boets aktiver ikke skønnes at kunne dække andre udgifter end begravelsesudgifterne, udlægge aktiverne til den, som har betalt eller erklærer at ville betale begravelsesudgifterne. Til begravelsesudgifterne henregnes udover omkostningerne ved selve begravelsen også udgiften til gravsten, til vedligeholdelse af gravstedet i fredningsperioden samt rimelige udgifter til følgets sammenkomst.

Var afdøde gift, sker udlægget normalt til ægtefællen. Ellers kan udlæg ske til afdødes børn, nære på-

rørende, herunder en samlever, men der kan også foretages udlæg til et bedemandsfirma eller til en institution.

Værdien af de aktivbeholdninger, som udlægges, vil som regel være i størrelsesorden mellem 3.000 kr. og 20.000 kr. Ved afgørelsen af, om udlæg kan ske, skal alle den afdødes ubehæftede aktiver tages i betragtning. Var afdøde gift, og var der formuefællesskab, skal efter praksis hele fællesboet tages i betragtning. De aktivtyper, der normalt udlægges, er mindre indestående i pengeinstitutter, mindre konstante beløb, indbo, løntilgodehavender, feriepengetilgodehavender og indestående i Lønmodtagernes Dyrtdisfond m.v. For så vidt angår aktiver, der er behæftet med pant eller ejendomsforbehold, tages alene hensyn til friværdien. Indbo ansættes til en anslået salgsværdi. Er der tvivl om værdien, kan skifteretten forlange, at der forinden foretages en nøjere registrering og vurdering.

Udlægsmottageren bliver ved udlægget ejer af de aktiver, der er omfattet af udlægget, men hæfter ikke for den afdødes gæld. Er de udlagte aktiver behæftet med pant eller ejendomsforbehold, bevares disse rettigheder dog over de udlagte aktiver.

2.2.3. Udvidet begravelsesudlæg

Ved lov nr. 170 af 14. maj 1980, der trådte i kraft den 1. juli samme år, indsattes den nugældende bestemmelse i skiftelovens § 10, stk. 2. Efter denne kan boet slutes uden skiftebehandling, hvis de aktiver, som ikke medgår til dækning af begravelsesudgifterne, er af så ringe værdi, at de ikke kan dække omkostningerne ved en egentlig bobehandling, eller hvis aktiverne værdi står i åbenbart misforhold til omfanget af det arbejde, som en bobehandling vil kræve. Bestemmelsens anvendelsesområde er navnlig boer, i hvilke aktiverne ikke kan dække udgifterne til proklama og salær til skifterettens medhjælper i forbindelse med et offentligt skifte, og/eller hvor det beløb, som vil fremkomme til udlodning til en større kreds af arvinger, vil være ganske beskedent. Er boet insolvent, kan bestemmelsen tillige anvendes i tilfælde, hvor en egentlig skiftebehandling alene vil give en ringe dividende til kreditorerne. Allerede før bestemmelsens indførelse var det ved de fleste skifteretter blevet praksis, at boet udlagdes til dækning af begravelsesomkostningerne, selv om aktiverne oversteg begravelsesomkostningerne med nogle få tusinde kroner. Med § 10, stk. 2, legaliseredes den hidtil fulgte praksis. Efter bestemmelsens indførelse udlægges imidlertid væsentligt større overskud.

Bestemmelsen i § 10, stk. 2, har vist sig at være et nyttigt instrument til på en praktisk og hurtig måde at få sluttet mange småboer, der ellers måtte tages